

Sinteza observațiilor

**la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și
Reglementare în Comunicații pentru modificarea și completarea Deciziei
președintelui ANCOM nr. 541/2013 privind condițiile și procedura de desemnare a
furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale
~ *VARIANTA PUBLICĂ* ~**

În data de 31 august 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României Ordonanța Guvernului nr. 27/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, ultimele prevederi ale acestui act normativ intrând în vigoare la data de 1 ianuarie 2017. Prin urmare, de la această dată cadrul normativ primar în domeniul serviciilor poștale a fost modificat și completat cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 27/2016.

Întrucât aceste completări și modificări aduse cadrului legislativ primar în domeniul serviciilor poștale au impact asupra reglementărilor de la nivelul legislației secundare în materie, noile dispoziții impun transpunerea lor inclusiv în Decizia președintelui ANCOM nr. 541/2013 privind condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale.

Prin urmare, în perioada 01 septembrie 2017 - 30 septembrie 2017, Autoritatea a supus consultării publice prezentul proiect de decizie, urmărind să asigure prin acest demers actualizarea dispozițiilor legislației secundare în acord cu prevederile legale în vigoare.

Modificările și completările vizate prin acest proiect față de cadrul de reglementare actual reprezentat de prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 541/2013 privind condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, cu modificările și completările ulterioare, sunt reprezentate de modificarea opțiunilor privind măsurile de reglementare pentru stabilirea/modificarea tarifelor practicate de furnizorul de serviciu universal, precum și de mecanismul de compensare a costului net, astfel cum acestea au fost revizuite prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 27/2016.

În cadrul procesului de consultare publică a proiectului de decizie ce face obiectul prezentului document au fost transmise o serie de observații și sugestii de modificare a prevederilor propuse.

În consecință, conform dispozițiilor art. 49 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 187/2013, cu modificările și completările ulterioare, ANCOM are obligația de a publica, pe pagina sa de internet, un material de sinteză a observațiilor primite cu privire la măsurile supuse consultării publice în care va preciza și poziția sa față de aceste observații, acestea vizând următoarele aspecte:

1. Excluderea furnizorului de serviciu universal din categoria contribuitorilor la fondul de compensare a costului net

Referindu-ne la propunerea ca CNPR, în calitate de furnizor de serviciu universal, să nu contribuie la fondul de serviciu universal, ținem să menționăm că dispozițiile art. 22 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, astfel cum au fost modificate și completate prin prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2016, dispun faptul că sursele de finanțare ale costului net sunt fie fondurile de la bugetul de stat, fie resursele financiare ale furnizorilor de servicii poștale și/sau utilizatorilor, cu respectarea cadrului legal național și european din domeniul ajutorului de stat, fără a se stabili vreo excepție de la această regulă.

Mai mult, contrar celor afirmate de respondent, o astfel de abordare discriminatorie ar contraveni inclusiv prevederilor art. 23 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, întrucât nici acestea nu fac nicio distincție între furnizorii de servicii poștale care vor fi obligați să contribuie la partajarea costului net, diferențiere din care să reiasă exceptarea furnizorului de serviciu universal de la plata acestei contribuții.

Având în vedere aceste considerente, observația respondentului nu este acceptată, prevederile legislației secundare ce reglementează acest aspect rămânând neschimbate.

2. Eliminarea pragului de materialitate de 3% aplicat veniturilor aferente serviciilor din sfera serviciului universal utilizat ca și criteriu pentru evaluarea sarcinii injuste a costului net

Respondentul propune abrogarea prevederilor art. 14 alin. (9) din Decizia președintelui ANCOM nr. 541/2013 care dispun că: *“Suma maximă ce poate fi compensată va fi stabilită ca minimum dintre valoarea costului net ce ar putea fi compensat până la atingerea nivelului rezonabil al rentabilității capitalului angajat (CMPC) înregistrat din furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal și valoarea costului net ce depășește 3% din veniturile aferente serviciilor din sfera serviciului universal, dar nu mai mult decât suma solicitată de furnizorul de serviciu universal prin cererea de compensare.”*

În primul rând, Autoritatea nu a supus consultării publice prevederile art. 14 deoarece nu a considerat oportună modificarea acestora în lipsa unor evidențe care să indice o necesitate în acest sens. De altfel, nici chiar respondentul nu a adus nicio justificare în fapt, cu excepția aceleia că suma de \times este mai mare decât suma de \times lei sau de \times , situație care ar reprezenta, în mod particular pentru costurile anului 2016, o situație favorabilă CNPR. Pe de altă parte, argumentele pentru care ANCOM a considerat necesară introducerea criteriilor de evaluare a caracterului de sarcină injustă au fost dezbătute pe larg în alte documente (expunere de motive, documente de sinteză a observațiilor) și acestea au fost considerate necesare chiar de către CNPR, care a exprimat în nenumărate rânduri oportunitatea existenței unor criterii predictibile și cuantificabile.

De altfel, art. 14 alin. (9) este strict corelat cu prevederile art. 14 alin. (2¹) din Decizia președintelui ANCOM nr. 541/2013, pentru care CNPR nu a solicitat modificarea sau abrogarea. Cele două condiții (nivelul rentabilității capitalului mediu angajat și pragul de materialitate de 3% din valoarea veniturilor înregistrate din furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal) sunt necesare a fi îndeplinite **cumulativ** pentru evaluarea caracterului de sarcină injustă a costului net. Acest fapt demonstrează orientarea subiectivă și selectivă a argumentelor, construite exclusiv în scopul maximizării sumei de compensat.

ANCOM a stabilit pragul de materialitate pe baza datelor disponibile din practica europeană, luând în calcul piețele poștale din statele cu condiții comparabile cu piața din România. Veniturile din serviciile poștale din sfera serviciului universal sunt considerate un reper relevant prin comparație cu veniturile totale ale furnizorului desemnat deoarece aceste servicii sunt cele care fac obiectul costului net. Astfel, ANCOM a considerat relevant pentru piața serviciilor poștale din România un prag de materialitate de 3% din valoarea veniturilor din serviciile din sfera serviciului universal.

Pe de altă parte, argumentele expuse de respondent prin observațiile transmise ANCOM sunt eronate din următoarele considerente (valoarea costului net inclusă în analiza de mai jos nefiind validată în prezent de către ANCOM):

- sumele indicate de respondent reprezintă valori aferente anului 2016, când sfera serviciului universal includea și trimiterile în număr mare (începând cu anul 2017, este de așteptat ca veniturile din sfera serviciului universal să scadă semnificativ, ca urmare a faptului că trimiterile în număr mare nu mai sunt incluse în sfera serviciului universal).

- contribuția respondentului va fi stabilită ca urmare a implementării prevederilor ce vor fi incluse în proiectul de hotărâre de Guvern inițiat de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, în scopul stabilirii mecanismului de finanțare, procentul aplicat în determinarea contribuțiilor fiind, conform prevederilor art. 23 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, de maxim 0,6% din cifra de afaceri din furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal, înregistrată în anul pentru care se face compensarea. Prin urmare, respondentul calculează în mod eronat contribuția ipotetică la fondul de compensare aferentă acesteia, atât din punct de vedere al procentului aplicat veniturilor din sfera serviciului universal, cât și a bazei de calcul utilizată pentru determinarea contribuției, reprezentată de valoarea totală a acestor venituri. De fapt, utilizând aceleași date prezentate de respondent în observațiile transmise, contribuția acestuia la fondul de compensare nu ar putea fi mai mare de $\leq (\leq * 0,6\%)$.